

bagekaldelse, der maatte være anvendelige paa Prokuraen, vare iagttagne. Af Fimalovens § 7, 1ste Stykke følger dog i alt Fald, at Spørgsmaalet kun kan opstaa, saafremt Omstændighederne ikke give Grund til at antage, at Tredjemand har eller burde have været vidende om den i Overensstemmelse med Fimalovens Forskrifter foretagne Tilbagekaldelse. I andet Fald anses Tilbagekaldelsen efter Fimalovens Bestemmelse for at være kommet til Tredjemands Kundskab, og han kan da naturligvis ikke gøre gældende, at den ogsaa burde være sket paa anden Maade. Den i Fimaloven opstillede Formodning for, at den anmeldte og bekendtgjorte Tilbagekaldelse er kommen til Tredjemands Kundskab, er imidlertid saa stærk, at Modbevis sjældent vil kunne føres, og navnlig vil det Tidsrum, i hvilket Tredjemand efter Fimalovens Regel kan være i god Tro, sædvanlig være saa kortvarigt, at Tilbagekaldelse paa anden Maade vanskelig vil kunne faa Betydning. Naar Tilbagekaldelse er indført i Handelsregistret og lovlig kundgjort, skal det altsaa ikke paahvile Prokuragiveren at tilbagekalde Fuldmagten paa anden Maade. Dette, som formentlig er gældende Ret og altsaa vel i og for sig vilde være tilstrækkeligt tilkendegivet derved, at Fimalovens Regler fremdeles gælde, er til Afskærelse af al Tvivl udtalt i § 28, 2det Stykke, 2det Punktum. Er f. Eks. en til Handelsregistret anmeldt Prokura, saaledes som det ofte hænder, af Prokuragiveren særlig meddelt Postvæsenet eller en Bank blot derved, at en Afskrift af Prokuraen er sendt vedkommende, behøver Prokuragiveren ikke, naar han vil tilbagekalde Prokuraen, at give Postvæsenet eller Banken særskilt Meddelelse herom. Noget andet er, at Forholdet ogsaa kan være det, at Prokuristen ved Siden af Prokuraen har en eller anden selvstændig Fuldmagt. Denne bortfalder naturligvis ikke derved, at Prokuraen tilbagekaldes. Afgrænsningen imellem disse Tilfælde og dem, hvor Forholdet er det, at der kun er givet Tredjemand særlig Meddelelse om Prokuraen, vil undertiden kunne volde Vanskeligheder.

At Udkastets § 20 ikke er anvendelig paa anmeldt Prokura, fremgaar af denne Paragrafs Indhold, sammenholdt med § 28. § 20 kommer efter sit Indhold kun til Anvendelse, naar Tredjemand er i god Tro. Efter Fimalovens § 7, 1ste Stykke er Tredjemand som nævnt kun i god Tro med Hensyn til en anmeldt og bekendtgjort Tilbagekaldelse af Prokuraen, saafremt Omstændighederne give Grund til at antage, at han hverken har eller burde have været vidende derom; men i saa Fald virker Tilbagekaldelsen ikke i Forhold til ham, og Prokuristens Retshandler med vedkommende Tredjemand binde Prokuragiveren. Nogen særlig Følge af undladt Reklamation overfor den godtroende Tredjemand bliver der ikks Plads for.

Medens Udkastets Regler om Tilbagekaldelse af Fuldmagt ikke kunne finde Anvendelse paa anmeldt Prokura, ville de øvrige Bestemmelser om Fuldmagt i Udkastets 2det Kapitel kunne anvendes ogsaa paa anmeldt Prokura, forsaavidt de ikke komme i Strid med Fimaloven. Saaledes ville navnlig Reglerne i §§ 22—25 om Fuldmagts giverens Død, Umyndiggørelse og Konkurs være anvendelige.

Om uanmeldt Prokura handler Udkastets § 28 ikke. Paa dette Forhold maa Reglerne i Udkastets 2det Kapitel i deres Helhed komme til Anvendelse, jfr. det oven for Sp. 2719 til Udkastets § 16 bemærkede.

Andre Eksempler paa særlige Bestemmelser i den gældende Lovgivning end Reglerne om Prokura har man ikke fundet Anledning til at nævne i Udkastet, saaledes ikke de med Prokurareglerne beslægtede Bestemmelser i Lov Nr. 57 om danske Skibes Registrering af 1ste April 1892 §§ 26 og 38; Udkastets Stilling til disse fremgaar tilstrækkeligt af det om Fimalovens Regler udtalte. Man har nøjedes med ved Udtrykket „saaledes“ i § 28, 2det Stykke, 3dje Linje at betegne, at Prokurareglerne kun ere nævnte som et enkelt Eksempel paa endnu bestaaende singularer Ret.

Bestemmelserne i det svenske Udkasts